

Az új erdőtörvény által elrendelt erdőgazdasági terv készítésénél, a jó példával maga Déva város jár elől; mintegy bizonyítani akarván „hol legnagyobb a szükség, ott legközelebb a segítség“ közmondás igazságát; de valóban Déva város erdeire a segítségnek ideje, mert ellenkező esetben, el lehetnek készülve a város atyái, hogy a kecskelegeltetés által kopárrá változtatott, hajdan erdős hegyekből feltartóztathatlanul alázuhanó, és a város egyik főutcáját télbe-nyárba patakká alakító vad zuhatag, egy szép estén úgy találja őket házikóikból kiönteni, hogy aligha kerülnek ki a második miskolci katastrófát. Az pedig semmi esetre sem érdem a város vagyonosodásának előmozdítására törekvőkre nézve, hogy a most legközelebb elövelt nép-, recte kecskeszámlálás, az utóbbi javára ütött ki; jutván minden lakosra 1 $\frac{1}{2}$ kecske, a dévai városi erdők jókarban tartásának kimondhatatlan előnyére.

A közigazgatási három tagu erdőalbizottság Hunyad-megyében is meg lett választva; de eddig még egy gyűlés sem tartott. E bizottság megválasztása alkalmával sem ártott volna, ha a választásra hivatottak, az albizottságba beválasztott egy szakértőn kívül, (Stengel Dániel szászvárosi erdőmester ur) a póttagok közé, ne csak mind hozzá, hanem ahoz értő erdészeti férfiakat is választottak volna. Ez esetben nem lennének kényszerítve, a beválasztott egy szakember netáni meg nem jelentetése esetén, az erdei kihágások másodfoku bíróság előtti tárgyalása alkalmával, a tárgyalási határnapot, szakértők hiányában szebb időkre halasztani.

Tisztelettel:

Jó János.

Vadászati tárcza.

Munkácsi vadászatok.

Január hó utolsó napjain a szolyvai főerdésznél jelentés tétetett, hogy a Verhovina egyik erdőrészében egy „gaurá“-ban (medve barlang) medvét nyomoztak.

Gróf Schönborn ő főméltósága, ki erről táviratilag tudósítva lőn, herezeg Fürstenberget — ki számos vadászaton

Afrikában a forró égöv fenevadjaival megmérkőzött, s eddig nem volt oly szerencsés medvét lőhetni — azonnal értesítette, hogy régi óhaját — medvét löni — valósíthatja.

Két napba sem mult, s a herczeg Munkácsra ért, hol meg sem pihenve szekérre ült, hogy a helyszínét mielőbb elérhesse.

A kellő személyzettel február 3-án el is indult a medve felkeresésére; de képzelhetni a hosszú arcokat, midőn a bejelentő erdősuhancz egy óriási odvas szilfához közeledvén, integet, hogy a barlang üres; már-már elmenésre készült a társaság, midőn — a kerülő fejszéjével párszor az odvas szilfára ütve — egy három éves nőténymedve az úrból előbukant, hogy a másik pillanatban a herczeg jól czélzott golyója által halálosan találva, földre terüljön.

Alig mult el pár másodperc, s anyját egy éves medvebocs követte, mely az előbbi sorsára jutott.

Csak a lázas izgatottságnak, mely a vadászokat ezen szép s váratlan eredmény után elfogta, köszönhetette egy harmadik, egy éves fiatal medve, hogy az általános izgatottság-s örömben odább állhatott.

A herczeg, a mint képzelhetni, a vadászat eredményével tökéletesen meg volt elégedve, s úgy, a mint hirtelen jött, azonnal el is utazott, hogy Bécsben a vadászat szép eredményét bemutathassa. A medvéket azonkép, a mint leterítette, bepakoltatta s magával vitte.

A hó első felében Polivka fővadászmeister ur azonkívül több rendbeli vadászatot rendezett az izsnyéti erdőgondnokság területében, melyeken összesen 3 nagy vadkan, 3 kocza, 5 süldő és 11 róka lett elejtve.

A róka itt nagyon el van szaporodva, és az amugy is az 1879/80-ik évi tél és métely következtében sinlő nyúl-

állományt pusztítja; minek következtében elrendeltetett, hogy az erdészeti személyzethez tartozó egyének egyenként, s évenként 3 rókát kötelesek az előjáró erdőgondnokságnál beszolgáltatni.

Scholtz Miksa.

A Douglas fenyővel tett kísérletek eredménye.

I.

Znióvárálja, 1881. február 22.

Hivatkozással a tekintetes titkári hivatalnak múlt évi márcziushó 26-án, 231. szám alatt kelt becses fölhívására, van szerencsém az átküldött és általam elvetett Douglas fenyőmagvaknak kikeléséről, és a csemetéknek, múlt nyáron át egész őszig mutatkozó tenyészviszonyairól, szerény jelentésemet a következőkben megtenni:

Az átküldött csomag 4050 szem magot tartalmazott, melyek négy, egymástól többé-kevésbé különböző helyre lettek elvetve, s miután már Rónai Antal tagtárs ur által figyelemzetve lettünk az „Erdészeti Lapok“ útján ezen fenyőnem igényeire, ennek megfelelőleg, a magvakat oly csemetekertekben vetettem el, melyek leginkább birnak e fenyőnemnek megfelelő tulajdonságokkal.

A magvakból 2050 szemet elvettem a mintegy 608 méter magasságban fekvő, a znióváráljai uradalomhoz tartozó valcsai pagony, Szuha nevű erdőkertecskejében, meglehetősen televényes, mély, jól megművelt, délnek fekvő, mésztartalmu talajba. A vetés 1880. évi ápril hó 20-án történt, a csemeték kikelése május 12-én kezdődött, s tartott ugyanazon hó 20-ig, későbbi kelés a csemetékben nem észleltetett. Kikelt összesen 360 szem, melyekből azonban pár nap lefolyása alatt 120 darab elpusztult. Ezenkívül még a nyár folytán, minden gondozás daczára, 130 csemetécske száradt ki. Így tehát múlt